

використовуються і традиційні універсальні засоби, такі як текстові і табличні процесори, графічні редактори, засоби обробки звукової і відеоінформації та інші. Існує багато досить потужних програмних засобів для створення повноцінних, насичених анімацією, звуковими ефектами, графікою і відеофільмами презентацій. Серед них є додатки, орієнтовані як на професійну роботу, так і на роботу менш кваліфікованих користувачів. Найбільш відомими у цій галузі є: Corel Presentation (у складі Word Perfect Office), Lotus Freelance Graphics (у складі Smart Suite), Macromedia Director Shockwave Studio, Microsoft PowerPoint XP. Але домінуюче положення займає PowerPoint з пакету Microsoft Office XP/2003. Цю програму ми рекомендуємо для підготовки лекцій-презентацій.

При підготовці до лекції-презентації викладач затрачає значно більше часу, ніж при підготовці до звичайних занять, а сама лекція проводиться з використанням дорогої комп'ютерної техніки і засобів мультимедіа. Звичайно виникає питання про ефективність цієї технології і про те, як до неї відносяться студенти.

Сьогодні ми користуємося широкими можливостями комп'ютерних технологій, але досить часто при використанні їх на заняттях ми перевантажуємо навчальний матеріал для сприймання студентів, учнів, і тим самим ускладнюємо для розуміння і сприймання матеріал, який повинен був би зацікавити слухачів, спонукати їх до самостійного вивчення, тобто до самоосвіти, але іноді бачимо зовсім інший результат. Помилка заключається в тому, що ми не враховуємо світоглядно-методологічних передумов до сприймання матеріалу. Інноваційний потенціал в хімічній науці повинен насамперед, подолати обмеження традиційної (класичної і неklasичної) раціональності, і переглянути суб'єкт-об'єктні відношення- ось основні філософські аспекти моєї магістерської роботи.

Література

1. Козлакова Г.О. Теоретичні і методичні основи застосування інформаційних технологій у вищій технічній освіті: Монографія. – К.: ЗМН, ВПОЛ, 1997. – 180 с.
2. Мукомел С.А., Чабан А.П. Використання мультимедійних технологій у вищій школі Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/vchu/n144/N144p106-109.pdf

ТВОРЧА СПІВПРАЦЯ ПЕДАГОГІВ ВОКАЛУ, ХОРЕОГРАФІ ТА БАТЬКІВ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРОЄКТІВ

*Д.С. Добронас
Полтава, Україна*

Модернізація сучасної музичної освіти в позашкільних закладах потребує принципово нових підходів до вдосконалення навчально-виховного процесу. Творча співпраця педагогів вокалу, хореографії та батьків в межах одного соціокультурного проєкту із використанням новітніх технологій музичної педагогіки дозволяє успішно організувати навчання дітей і може стати запорукою успішної реалізації локального соціокультурного проєкту.

Дослідження проблеми модернізації музичної освіти, ролі музичної педагогіки, як систематичного пошуку, творчого співробітництва музично обдарованих дітей, їх батьків, педагогів, усієї громадськості для організації навчання дітей як радісної і змістовної життєдіяльності привертало увагу науковців [3, С. 10].

Аналізуючи публікації за темою дослідження виявили, що сучасні науковці вивчають особливості формування музично-естетичної культури та духовності учасників вокальних ансамблів [4], базуючись на дослідженнях своїх попередників [5]. Більшість педагогів-вокалістів підкреслюють, що поряд із загально-дидактичними, у вокальній педагогіці склались і свої методи, які відображають специфіку співочої діяльності: концентричний, фонетичний, пояснювально-ілюстративний у поєднанні із репродуктивним, метод мисленого співу та порівняльного аналізу. Інші підкреслюють, що однією із складових частин духовної культури особистості дитини є музична культура, у структурі якої значне місце посідає вокально-інтонаційна культура, наприклад, за думкою О.Гук виховання вокально-інтонаційної культури є дуже актуальне і значуще, тому що дає змогу розвивати у дітей любов до співу, розуміння поетичного тексту пісні, передачі його голосом. У високій художньо-образній формі розкриваються почуття і емоційно-естетичні цінності, ідеали, у дітей успішно розвиваються емоційні, інтелектуальні і вольові якості [2, С. 208].

Заслужують на увагу практичні поради Л.Воріної щодо культури ансамблевого співу [1] та методи і прийоми вокального виховання, які є результатом багатогранного і практичного досвіду педагогів.

Метою нашого дослідження стало вивчення творчої співпраці педагогів із Творчого центру Н. Май: педагога вокалу – Ольховик Світлани Вікторівни і педагога-хореографа – Олефір Ганни Савеліївни у межах локального соціокультурного Проєкту [3] створення дитячого вокального ансамблю. Педагоги, використовуючи вокальні і хореографічні методики, враховують загальні принципи дидактики, які є основою для всіх спеціальних методик. Педагог-вокаліст дотримується в своїй роботі з дітьми всіх основних вищезгаданих принципів. Так, принципу перспективності і систематичності, поступово

ускладнює співочий репертуар і вокальні вправи, принципу посилення труднощів, так як межа можливостей кожного учня, навіть одного віку, різна. Дотримуючись принципу позитивного фону навчання, коли емоції відіграють ведучу роль у процесі навчання, підбирає музику і пісні, які зацікавлюють дітей, досягає тим самим хороших результатів в процесі навчання. Дотримання педагогом принципу єдності художнього і технічного розвитку дітей створює умови, коли завдання технічного розвитку співочого голосу вокалістів підкоряється художнім цілям. Вокальний слух педагога і самих дітей керує процесом формування вокальної техніки, при цьому дотримується принцип цілеспрямованого управління регістровим звучанням голосів. Педагог вокалу проводить постійну роботу з пошуку цікавого музичного матеріалу, вивчає досвід відомих педагогів, відвідує майстер - класи під час фестивалів та конкурсів. Педагог-хореограф по відношенню до роботи також відповідальна, енергійна, творча натура, уроки по хореографії проводить в цікавій ігровій формі – зацікавлюючи дітей до танцю, але вимоглива до техніки виконання хореографічних рухів. Постановка танців чи підтанцювок завжди цікаві, сучасні та оригінальні. Має гарну акторську майстерність, що допомагає педагогу переклікатися з одного образу в інший, завжди знаходить спільну мову з дітьми.

Тісна творча співпраця педагогів – вокаліста і хореографа з батьками створює в умовах проекту атмосферу добродійності [7, С.112], коли є висока мотивація і знімається страх, підкреслюється персональна винятковість кожної дитини, проводиться педагогічне навіювання, висока оцінка деталі вокалу чи хореографії і своєчасне авансування.

Ці педагоги створюють ситуацію успіху для своїх вихованців, допомагають їм усвідомити свої особистісні досягнення, результат розцінюється тільки в зіставленні з результатами вчорашніх зусиль, з позиції завтрашніх перспектив особистості, тим самим ініціюють фізичні і духовні сили кожної дитини, як особистості, у максимальному розвитку її здібностей. Проживаючи ситуацію успіху, дитина знаходить чесноти, тому що у визнанні її людських і індивідуальних якостей вона виявляє і те, що він знаходиться на визначеному рівні, і те, що вона чогось варта як людина. До того ж ситуація успіху породжує задоволеність життям на даний момент, перемоги у конкурсних змаганнях закріплюють позитивні емоції, підтримують високу мотивацію до репетицій. Такий стиль роботи педагогів дуже подобається батькам дітей, вони із задоволенням авансують навчання своїх дітей, сприяють успішній реалізації проекту.

Література

1. Воріна Л. Методичні поради щодо культури ансамблевого співу /Л. Воріна // Кобзарське мистецтво. - Дніпропетровськ(б. в.), 2004– 76с.
2. Гук О. Організація роботи дитячих ансамблів бандуристів/ О.Гук // Школа і традиція. – Львів – 2007 – С. 206-208. , С. 208.
3. Петрова І.В. Проектування в соціально-культурній сфері: [навч. посіб.] / І. Петрова – К., 2007. – 372 с.
4. Портнова О. С. Використання сучасних педагогічних технологій / О. С. Портнова // Позашкілля. – 2007. – № 1. – С. 1–10. С. 10.
5. Хіміч М., Мелешко С. Формування музичноестетичної Культури та духовності учасників вокальнохорових ансамблів. – ISSN 2075-1478. Педагогічні науки. 2012. № 55.
6. Чернікова С. В. Генеза естрадного вокально-ансамблевого виконавства та шляхи його професіоналізації : автореф. дис. канд. мистецтвознавства: 17.00.03 – музичне мистецтво / С. В. Чернікова. – Х.: ХДУМ ім. І. П. Котляревського, 2008. – 18 с., 1.
7. Щуркова Н.Е. Практикум по педагогической технологии. – М., 1998. – С. 112.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ДУХОВНОСТІ ШКОЛЯРІВ

*В.М. Донні
Полтава, Україна*

У всі часи формування духовно багаті особистості було завжди найголовнішим, таким воно і залишається. Саме від екології людської душі залежить екологія природи, котра сьогодні стала актуальною проблемою.

Основний шлях формування духовності – виховання моралі, вольових якостей особистості, таких як витримка, вміння володіти собою, самовиховання. Духовність є найвищим виявом моральності, а пріоритетним засобом її виховання є формування естетичних смаків та ідеалів, культури мови.

Духовний розвиток особистості є одним із основних завдань, які поставило українське суспільство перед сучасною школою. Закон України «Про загальну середню освіту» визначає одним з найважливіших завдань реформи освіти, яка здійснюється сьогодні в Україні, – створення умов для збереження духовного здоров'я наступних поколінь.

Виховний потенціал школи, її виховуюча місія нерозривно пов'язані з оточуючим середовищем. На жаль, з багатьох засобів масової інформації йде негативний вплив на незрілу дитячу психіку. Нерідко це замасковане інформаційне насилля над слабкою волею і почуттями дітей. Духовність, іншими